βινάρω

βινάρω, ρ. [<ιταλ. vinario (= επίθ. οινικός, του κρασιού)], (στη γλώσσα των ναρκωτικών) πίνω, καταπίνω τον καπνό από τσιγαριλίκι: «όταν πίνει χασίς, βινάρει καλά τον καπνό για να την ακούσει πιο γρήγορα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας